

BRIEF AAN MIJN MOEDER

Vier jaar geleden ben je overleden.
We hebben heel wat afgestreden.
Ik wilde met jou naar de hemel boven,
kon jouw dood maar moeilijk geloven.

Je hebt mij het levenslicht gegeven.
Je was de belangrijkste vrouw in mijn leven.
Zestig jaar heb ik een moeder gehad;
het grootste deel van mijn levenspad.

Ik denk aan alle jaren,
dat wij moeder en dochter waren.
In mijn puberteit
kon ik mijn verhaal aan jou niet kwijt.

Je was te druk met jouw gezin
en ik ging daar wel eens tegen in.
Je moest zeven monden vullen,
had weinig tijd om met mij te lullen.

Er werd aan jou getrokken van alle kanten.
Iedereen wilde wát van jou.
Je was niet alleen onze moeder,
maar ook mijn vaders vrouw.

Je breide ieder jaar voor ons een trui.
Nooit was jij eens even lui.
's Morgens vroeg weer uit je bed.
Koken, wassen, strijken, poetsen tot en met.

Zélf mocht je niet verder leren,
maar je liet ons alle vijf studeren.
Ook jouw dochters studeerden door,
want daar was jij erg vóór.

Je had graag schooljuffrouw willen zijn,
maar jouw vader vond dat niet zo fijn.
Hij plaatste jou in de sigarenfabriek.
Na zes jaar werd je daarvan ziek.

Vaak heb ik jouw verhaal gehoord
over jouw passie en jouw wensen.
Ik heb me er wel eens aan gestoord,
kan dromen ieder woord.

Je spaarde voor de arme landen,
sprak vaak over de hongersnood.
Kwam aan de deur een collectant,
dan gaf jij met gulle hand.

Kwam er onverwachts bezoek,
dan was er altijd koffie met een koek.
Voor iedereen was jij gastvrij
en dat maakte me erg blij.

Je nam voor iedereen de tijd,
sprak over ditjes, over datjes.
Zo kon jij je eitje ook eens kwijt.
Ja, zo was Mieke Latjes.

Je hield van huis en tuin,
kookte haché van de ajuin.
Je hield van breien en borduren,
zat soms in de verte weg te turen.

Waar gingen jouw gedachten heen ?
Niemand die het weet.
Je was ook heel graag alleen,
borduurde aan een tafelkleed.

Je hield ook van de natuur,
keek op de klok wel ieder uur.
Je kweekte vogels in een hok,
verstelde iedere kapotte sok.

Je was de dochter van een boerin.
Je was de spil van ons gezin.
Je was jouw kroost zeer trouw.
Je was een échte moeder, de vrouw.